

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῆ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· **5** ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. **7** Καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. Εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, εἰδότες ὅτι ὡσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. **9** Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **11** συννυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ ὁ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς ἀπευθυνόμεθα στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι στὴν Κόρινθο, καὶ σ' ὅλους τοὺς ἁγίους (τοὺς πιστούς), πού εἶναι σ' ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Ἀχαΐας. **2** Χάρις νὰ εἶναι σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πατέρα μας καὶ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Δοξολογία

3 Δοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατέρας πού δίνει τὰ ἐλέη καὶ ὁ Θεὸς πού δίνει κάθε ἐνίσχυσι. **4** Αὐτὸς μᾶς ἐνισχύει σὲ κάθε θλίψι μας, γιὰ νὰ μπορούμε καὶ ἐμεῖς νὰ ἐνισχύωμε ὅσους περνοῦν κάθε θλίψι μετὰ τὴν ἐνίσχυσι, μετὰ τὴν ὁποία ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἐνισχύομεθα ἀπὸ τὸ Θεό. **5** Διότι, ὅπως τὰ παθήματα γιὰ τὸ Χριστό πλεονάζουν σὲ μᾶς, ἔτσι διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἐνίσχυσί μας πλεονάζει. **6** Καὶ εἴτε ὑφιστάμεθα θλίψεις, τίς ὑφιστάμεθα γιὰ τὴ δική σας λύτρωσι καὶ σωτηρία, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν ὑπομονὴ στὰ ἴδια παθήματα, τὰ ὁποία καὶ ἐμεῖς ὑφιστάμεθα. **7** Ἡ δὲ ἐλπίς μας εἶναι βεβαία γιὰ σᾶς. Εἴτε λαμβάνουμε ἐνίσχυσι, τὴ λαμβάνουμε γιὰ τὴ δική σας λύτρωσι καὶ σωτηρία. Καὶ ξέρομε, ὅτι, ὅπως συμμετέχετε στὰ παθήματα, ἔτσι θὰ συμμετάσχετε καὶ στὴ λύτρωσι.

«Τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου». Διάσωσι ἀπὸ τὸ θάνατο

8 Δὲν θέλομε δὲ νὰ ἔχετε ἄγνοια, ἀδελφοί, γιὰ τὴ θλίψι μας, πού μᾶς συνέβη στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας. Δὲν θέλομε ν' ἀγνοῆτε, ὅτι ἐπᾶνω μας ἔπεσε βάρος δοκιμασίας ὑπερβολικὰ μεγάλο, μεγαλύτερο ἀπὸ τὴ δύναμί μας, ἱκανὸ νὰ μᾶς συνθλίψῃ, ὥστε νὰ στερηθοῦμε καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ μας. **9** Ἀλλ' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι θεωρήσαμε τοὺς ἑαυτοὺς μας νεκρούς, γιὰ νὰ μὴ στηριζώμεθα στοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλὰ στὸ Θεό, πού ἀνασταίνει τοὺς νεκρούς. **10** Αὐτὸς καὶ μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τόσο μεγάλο κίνδυνο θανάτου. Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς σώζῃ. Καὶ ἐλπίζομε σ' αὐτόν, ὅτι καὶ στὸ μέλλον θὰ μᾶς σώζῃ. **11** Σ' αὐτὸ συμβάλλετε καὶ σεῖς μετὰ τὴν προσευχὴ γιὰ μᾶς, ὥστε τὸ ὅτι ὁ Θεὸς χαρίζει τὴ ζωὴ σὲ μᾶς μετὰ τὴ διάσωσι ἀπὸ θανασίμους κινδύνους νὰ γίνῃ αἰτία ν' ἀποδοθοῦν ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα πολλὰς εὐχαριστίες στὸ Θεὸ γιὰ μᾶς.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. 13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, 14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε, 16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. 17 Τοῦτο οὖν βουλόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Ἡ ἃ βουλευόμεαι, κατὰ σάρκα βουλευόμεαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ; 18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ. 19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. 20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. 21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, 22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. 24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

Συμπεριφορὰ «ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ» καὶ «ἐν χάριτι Θεοῦ»

12 Ἡ δὲ πεποίθησί μας εἶναι αὕτη, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μας, ὅτι μὲ ἀπλότητα καὶ εἰλικρίνεια, πού θέλει ὁ Θεός, ὄχι μὲ ἀνθρωπίνη σοφιστεία, ἀλλὰ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ συμπεριφερθήκαμε στὸν κόσμο, καὶ περισσότερο ἀπέναντί σας. 13 Ἔτσι μ' αὐτά, πού σᾶς γράφουμε, δὲν ἐννοοῦμε ἄλλα, ἀλλ' αὐτὰ ἀκριβῶς, πού διαβάζετε ἢ καὶ παραδέχεσθε. Ἐλπίζω δέ, ὅτι θὰ παραδέχεσθε ὡς τὸ τέλος, 14 ἀφοῦ καὶ μᾶς παραδεχθήκατε ἕνα μέρος ἀπὸ σᾶς, ὅτι εἴμεθα καύχημά σας, ὅπως καὶ σεῖς εἴσθε καύχημά μας, γιὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ὁ Παῦλος ἀπολογεῖται γιὰ ματαιώσει ἐπισκέψεως στὴν Κόρινθο

15 Μ' αὕτη δὲ τὴν πεποίθησι, γιὰ νὰ ἔχετε διπλὴ χαρὰ, σχεδίαζα νὰ ἔλθω πρῶτα σὲ σᾶς, 16 καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ μεταβῶ στὴ Μακεδονία, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆ Μακεδονία νὰ ἔλθω σὲ σᾶς, καὶ σεῖς νὰ μὲ προπέμψετε γιὰ τὴν Ἰουδαία. 17 Ἀλλὰ σχεδιάζοντας αὐτό (γιὰ τὸ ὅποιο κατηγοροῦμαι, ἐπειδὴ δὲν τὸ πραγματοποιήσα), μήπως ἄραγε ὑπῆρξα ἐπιπόλαιος; Ἡ μήπως ἐκεῖνα, πού ἀποφασίζω, ἀποφασίζω ὡς κοσμικὸς ἄνθρωπος, ὥστε σὲ μένα τὸ ναὶ νὰ εἶναι ναί, καὶ τὸ ὄχι νὰ εἶναι ὄχι (ὅταν δηλαδὴ ἀποφασίζω νὰ κάνω κάτι, νὰ τὸ κάνω, καὶ ὅταν ἀποφασίζω νὰ μὴ κάνω κάτι, νὰ μὴ τὸ κάνω); (Ὁ κοσμικὸς ἄνθρωπος δύναται νὰ κάνῃ ὅ,τι ἀποφασίζει, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ματαιώνει σχέδια καὶ ἀποφάσεις, ὅταν ὁ Θεὸς ὑπαγορεύῃ ἄλλα). 18 Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ἀξιόπιστος. Γι' αὐτὸ ὁ λόγος, πού σᾶς κηρύξαμε (λόγος τοῦ Θεοῦ), δὲν ὑπῆρξε ναὶ καὶ ὄχι (δὲν ἦταν βεβαιώσεις πού διαφύεσθησαν καὶ ὑποσχέσεις πού ἀθετήθηκαν). 19 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πού κηρύχθηκε σὲ σᾶς ἀπὸ μᾶς, ἀπὸ μένα καὶ τὸ Σιλουανὸ καὶ τὸν Τιμόθεο, δὲν ὑπῆρξε ναὶ καὶ ὄχι, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἔγινε ναί. 20 Ὅσες δηλαδὴ ὑποσχέσεις ἔδωσε ὁ Θεός, δι' αὐτοῦ εἶχαν τὸ ναὶ καὶ δι' αὐτοῦ εἶχαν τὸ ἀμήν (εἶχαν δηλαδὴ τὴν πραγματοποίησί τους), γιὰ νὰ δοξάζεται ἀπὸ μᾶς ὁ Θεός. 21 Ἐκεῖνος δέ, πού μᾶς στηρίζει μαζί σας στὸ Χριστό, καὶ μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεός. 22 Αὐτὸς καὶ μᾶς σφράγισε, καὶ ἔδωσε στὶς καρδιές μας τὸ Πνεῦμα ὡς ἄρραβῶνα (ὡς ἐγγύησι γιὰ τὰ μέλλοντα ἀγαθά).

23 Ἐγὼ δὲ ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρά μου τὸ Θεό, ὅτι δὲν ἦλθα ἀκόμη στὴν Κόρινθο ἐπειδὴ σᾶς λυποῦμαι (καὶ δὲν θέλω νὰ δοκιμάσετε τὴν αὐστηρότητά μου). 24 Αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι εἴμεθα ἐξουσιασταὶ σας ἐπειδὴ εἴσθε στὴν πίστι (ὅτι, μὲ ἄλλα λόγια, ἐκμεταλλεῦόμεθα τὴν χριστιανικὴ σας ιδιότητα καὶ σᾶς φερόμεθα ἐξουσιαστικά). Ἀλλ' εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς διότι εἴσθε στὴν πίστι.

2 Ἐκρινα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **2** Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιωθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἢν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμέ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς. **6** Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων. **7** ὥστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** Ὡ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ. Καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ τι κεχάρισμαι ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ. **15** ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν

2 Ἔτσι θεώρησα καλὸ τοῦτο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω πάλι σὲ σᾶς προκαλώντας (μὲ τοὺς ἐλέγχους μου) λύπη. **2** Ἄλλ' ἐὰν ἐγὼ προκαλῶ σὲ σᾶς λύπη, καὶ ποιὸς μὲ εὐφραίνει παρὰ ἐκεῖνος, ποὺ (δέχεται τοὺς ἐλέγχους μου καὶ) λυπεῖται ἀπὸ μένα; (Διότι αὕτη ἡ λύπη φανερώνει μετάνοια). **3** Σᾶς ἔγραψα δὲ (σὲ προηγουμένη ἐπιστολῇ) αὐτὸ ἐδῶ, δηλαδὴ νὰ μὴ δοκιμάσω, ὅταν ἔλθω, λύπη ἀπ' αὐτοῦς, ποὺ ἔπρεπε νὰ χαίρω. Διότι εἶμαι βέβαιος γιὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ δική μου χαρὰ εἶναι χαρὰ ὅλων σας.

4 Πολὺ δὲ πίεσα καὶ ἔσφιξα τὴν καρδιά μου γιὰ νὰ σᾶς γράψω· καὶ σᾶς ἔγραψα μὲ πολλὰ δάκρυα, ὅχι γιὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταλάβετε τὴν ἀγάπη, ποὺ ἔχω περισσότερο σ' ἐσᾶς.

Ὁ Παῦλος ζητεῖ ἄρσι τοῦ ἐπιτιμίου τοῦ μετανοήσαντος ἀμαρτωλοῦ

5 Ἐὰν δὲ κάποιος προξένησε λύπη, δὲν λύπησε μόνον ἐμένα, ἀλλὰ σὲ κάποιον βαθμό, – γιὰ νὰ μὴν εἶμαι ὑπερβολικός –, ὅλους σας. **6** Εἶναι ἀρκετὴ γι' αὐτὸν αὕτη ἡ τιμωρία, ποὺ τοῦ ἐπέβαλαν οἱ πολλοί (τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας σὲ γενικὴ σύναξι). **7** Ὡστε ἀντιθέτως πρέπει μᾶλλον νὰ τὸν συγχωρήσετε καὶ νὰ τὸν παρηγορήσετε, γιὰ νὰ μὴ χαθῆ ἀπὸ ὑπερβολικὴ λύπη (γιὰ νὰ μὴ τὸν καταπιῆ ὁ δαίμων τῆς ἀπελπισίας). **8** Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ τοῦ δείξετε πραγματικὴ ἀγάπη. **9** Γι' αὐτὸ δὲ καὶ σᾶς ἔγραψα, γιὰ νὰ ἰδῶ τὴν πρόοδό σας, ἂν εἴσθε ὑπάκουοι σὲ ὅλα. **10** Σ' ἐκεῖνον δὲ, ποὺ συγχωρεῖτε κάτι, συγχωρῶ καὶ ἐγώ. Ἄλλωστε ἐγώ, ἐὰν ἔχω συγχωρήσει κάτι σ' ὅποιον ἔχω συγχωρήσει, τὸ ἔκανα γιὰ σᾶς ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, **11** γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἐκμεταλλευθῆ ὁ Σατανᾶς. Διότι δὲν ἀγνοοῦμε τίς πανουργίες του.

Θρίαμβος τοῦ εὐαγγελίου. Εὐωδία Χριστοῦ

12 Ὄταν δὲ πῆγα στὴν Τρωάδα γιὰ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐνῶ μοῦ εἶχε ἀνοιχθῆ θύρα (μοῦ εἶχε δοθῆ εὐκαιρία) γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου, **13** τὸ πνεῦμα μου δὲν ἠσύχαζε, διότι δὲν βρῆκα ἐκεῖ τὸν ἀδελφόν μου Τίτο. Γι' αὐτὸ τοὺς ἀποχαιρέτισα (τοὺς ἐκεῖ πιστοὺς) καὶ ἀναχώρησα γιὰ τὴ Μακεδονία.

14 Ἄς εὐχαριστοῦμε δὲ τὸ Θεό, ποὺ πάντοτε μᾶς κάνει νὰ θριαμβεύουμε μὲ χριστιανικοὺς θριάμβους, καὶ μὲ μᾶς ὡς ὄργανά του φανερώνει τὴν εὐωδία τῆς γνώσεώς του σὲ κάθε τόπο. **15** Διότι εἴμεθα εὐωδία Χριστοῦ γιὰ τὸ Θεό, ποὺ διαδίδεται σ' αὐτοὺς ποὺ σφύζονται,

τοῖς σφζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, **16** οἷς μὲν ὁσμή θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμή ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; **17** Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Ἡ μὴ χρῆζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; **2** Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεῦματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναίς. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. **5** Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, **6** ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ Πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωυσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, **8** πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; **9** Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. **10** Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδο-

καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ χάνονται. **16** Σ' ἄλλους μὲν εἴμεθα ὁσμή θανατηφόρος, γιὰ νὰ τοὺς θανατώνη, σ' ἄλλους δὲ εἴμεθα ὁσμή ζωηφόρος, γιὰ νὰ τοὺς φέρνη ζωή. Καὶ γι' αὐτὰ (τὰ κατορθώματα) ποιός εἶναι ἱκανός; **17** Δὲν εἴμεθα βεβαίως σὰν τοὺς ἄλλους, ποὺ ἐμπορεῦνται τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς εἰλικρινεῖς, ἀλλ' ὡς ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸ Θεὸ κηρύττουμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ Χριστό.

Συστατικὴ ἐπιστολὴ γραμμένη στὶς καρδιές

3 Ἀρχίζουμε πάλι νὰ συσταίνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας; Ἡ μήπως χρειαζόμεθα, ὅπως μερικοί, συστατικὲς ἐπιστολὲς πρὸς σᾶς, ἢ συστατικὲς ἀπὸ σᾶς; **2** Ἡ συστατικὴ ἐπιστολή μας (ποὺ βεβαιώνει ποιοὶ εἴμεθα) εἶσθε σεῖς, ἐπιστολὴ γραμμένη στὶς καρδιές μας. Καὶ τὴ γνωρίζουν καὶ τὴ διαβάζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. **3** Καὶ γίνεσθε φανεροί, ὅτι εἶσθε ἐπιστολὴ ποὺ ἔγραψε ὁ Χριστὸς μὲ τὴ δική μας φροντίδα. Εἶναι γραμμένη ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, ὄχι σὲ πλάκες λίθινες, ἀλλὰ σὲ ἄλλου εἶδους πλάκες, ποὺ εἶναι οἱ σάρκινες (εὐαίσθητες) καρδιές. **4** Ναί, τέτοια πεποιθήσι ἔχομε διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** Αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτῶν γιὰ νὰ θεωροῦμε, ὅτι κάτι προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλ' ἡ ἱκανότης μας προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό. **6** Αὐτὸς μᾶς ἔκανε ἱκανοὺς νὰ διακονήσωμε σὲ νέα διαθήκη, διαθήκη ὄχι γράμματος, ἀλλὰ Πνεύματος. Διότι τὸ γράμμα θανατώνει, ἐνῶ τὸ Πνεῦμα δίνει ζωὴ ('Ο νόμος τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἦταν ἀπλῶς γράμμα, καὶ ἡ παράβασί του εἶχε ὡς συνέπεια τὸ θάνατο, ἐνῶ στὴ νέα διαθήκη ἰσχύει ἡ χάρι τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία σώζει).

Ἡ δόξα τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, καὶ ἡ δόξα τῆς καινῆς διαθήκης

7 Ἀφοῦ δὲ ἡ διακονία σ' ἐκεῖνο (στὸ μωσαϊκὸ νόμο), ποὺ μὲ γράμματα εἶχε χαραχθῆ σὲ λίθινες πλάκες καὶ ἔφερε θάνατο, συνωδεύθη ἀπὸ λαμπρότητα, ὥστε οἱ Ἰσραηλιῖτες νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἀτενίσουν στὸ πρόσωπο τοῦ Μωυσῆ λόγω τῆς λαμπρότητος τοῦ προσώπου του, ἡ ὁποία ἦταν πρόσκαιρη, **8** πῶς θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ μὴν εἶναι περισσότερο ἐνδοξη ἡ διακονία σ' αὐτό (στὴ νέα διαθήκη), ὅπου ἰσχύει τὸ Πνεῦμα (ποὺ δίνει ζωή); **9** Ἀσφαλῶς, ἀφοῦ ἡ διακονία σ' ἐκεῖνο, ποὺ κατέληγε σὲ καταδίκη, ἦταν δόξα, πολὺ περισσότερο ὑπερτερεῖ σὲ δόξα ἡ διακονία σ' αὐτό, ποὺ δίνει τὴ δικαίωσι (τὴ σωτηρία). **10** Μάλιστα σ' αὐτὴ τὴ σχέσι δὲν εἶναι κἂν δοξασμένο ἐκεῖνο, ποὺ ἄλλοτε εἶχε δο-

ξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἔνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ.

12 Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα, **13** καὶ οὐ καθάπερ Μωυσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. **14** Ἄλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. Ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται. **15** Ἄλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωυσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. **16** Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. **17** Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. **18** Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν, **2** ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες

ξασθῆ, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερβολικῆς δόξης (Ἡ δόξα τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, ὅταν συγκρίνεται μὲ τὴν ὑπερβολικὴν δόξα τῆς νέας διαθήκης, παύει νὰ εἶναι δόξα). **11** Ἐπίσης, ἀφοῦ τὸ προσωρινὸ εἶχε δόξα, πολὺ περισσότερο ἔχει δόξα τὸ μόνιμο.

Ἐλευθερία καὶ δόξα ἀπὸ τὸ Κύριον Πνεῦμα

12 Ἄλλ' ἂν καὶ ἔχουμε τέτοια πεποίθησι (ὅτι δηλαδή ἡ νέα διαθήκη εἶναι ἀσυγκρίτως ἐνδοξότερη ἀπὸ τὸ μωσαϊκὸ νόμο), μεταχειριζόμεθα πολλὴ ἐλευθερία, **13** καὶ δὲν κάνουμε ὅπως ὁ Μωυσῆς, ποὺ ἔθετε κάλυμμα στὸ πρόσωπό του, γιὰ νὰ μὴν ἰδοῦν οἱ Ἰσραηλίτες τὸ μεγαλεῖον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ καταργηθῆ (Καὶ ἀφοῦ δὲν θέτουμε κάλυμμα, οἱ Ἰουδαῖοι θὰ ἔπρεπε νὰ βλέπουν). **14** Ἀλλὰ τυφλώθηκαν οἱ διάνοιές τους. Καὶ μέχρι σήμερα τὸ αὐτὸ κάλυμμα κατὰ τὴν ἀνάγνωσι τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει καὶ δὲν ἀφαιρεῖται, καίτοι διὰ τοῦ Χριστοῦ καταργεῖται. **15** Ναί, ἕως σήμερα, ὅταν διαβάζεται ὁ Μωυσῆς, ὑπάρχει κάλυμμα στὴν ψυχὴ τους. **16** Ἄλλ' ὅταν ὁ ἄπιστος Ἰουδαῖος (ἐπι)στρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον, τότε ἀφαιρεῖται τὸ κάλυμμα. **17** Ὁ δὲ Κύριος (σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι) εἶναι τὸ Πνεῦμα. Ὅπου δὲ εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου (τοῦ Θεοῦ Πατρός), ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία (Ὡς πρόσωπο ὁ Παράκλητος ἐν σχέσει πρὸς τὸν Πατέρα εἶναι «τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου», καὶ ὡς οὐσία ἢ θεότης εἶναι «ὁ Κύριος», ὅλη ἢ θεότης ἢ κυριότης). **18** Ὅλοι δὲ ἐμεῖς χωρὶς κάλυμμα στὸ πρόσωπο (τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου) δεχόμεθα ὡς καθρέπτες τὴ λάμψι τοῦ Κυρίου καὶ μεταμορφωνόμεθα στὴν εἰκόνα του (στὸ ἐσωτερικὸ μας δηλαδή σχηματίζεται ἢ μορφή τοῦ Κυρίου, ὅπως μέσα στὸν καθρέπτη σχηματίζεται ἢ μορφή τοῦ ἡλίου). Καὶ προσδεύουμε ἀπὸ λαμπρότητα σὲ λαμπρότητα, ὅπως εἶναι ἐπόμενο νὰ συμβαίη σ' ὅσους δέχονται λαμπηδόνες ἀπὸ τὸ Κύριον Πνεῦμα¹.

Τύφλωσι ἀπίστων, φωτισμὸς ἀποστόλων, κήρυξι τῆς ἀληθείας

4 Γι' αὐτό, ἀσκώντας αὐτὴ τὴ διακονία, ποὺ μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνατέθηκε, δὲν ἀποκάμνουμε (ὅσα καὶ ἂν ὑποφέρωμε). **2** Ἀπαρνηθήκαμε δὲ τὰ σκοτεινὰ ἔργα, ποὺ προκαλοῦν αἰσχύνῃ, καὶ δὲν βαδίζουμε μὲ πανουργία, οὔτε νοθεύουμε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ

1. Ἡ, ἀπὸ τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ Πνεῦμα

ἐαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **3** Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον, **4** ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγᾶσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. **5** Οὐ γὰρ ἐαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον, ἐαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. **6** Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, **8** ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, **9** διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, **10** πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. **11** Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. **12** Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. **13** Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, **Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα,** καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, **14** εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. **15** Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

τῇ φανέρωσι τῆς ἀληθείας συσταίνουμε τοὺς ἐαυτοὺς μας σὲ κάθε συνείδησι ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **3** Ἄν δὲ τὸ εὐαγγέλιον, ποὺ κηρύττουμε, εἶναι καὶ σκεπασμένο, σκεπασμένο εἶναι γι' αὐτούς, ποὺ βαδίζουν πρὸς τὴν ἀπώλεια. **4** Ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου (ὁ Σατανᾶς) τύφλωσε τὶς διάνοιες τῶν ἀπίστων, γιὰ νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἰδοῦν τὸ φῶς τοῦ λαμπροῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος (ἐπειδὴ προσέλαβε σάρκα) εἶναι ὁρατὴ μορφή τοῦ (ἀοράτου) Θεοῦ. **5** Δὲν κηρύττουμε βεβαίως τοὺς ἐαυτοὺς μας, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριο. Τοὺς δὲ ἐαυτοὺς μας κηρύττουμε δούλους σας γιὰ τὸν Ἰησοῦ. **6** Διότι ὁ Θεός, ποὺ διέταξε μέσα ἀπὸ τὸ σκότος νὰ λάμψῃ φῶς, αὐτὸς ἔλαμψε στὶς διάνοιές μας, γιὰ νὰ φωτισθοῦμε νὰ γνωρίσωμε τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀδυναμία τῶν ἀποστόλων ἀποδεικνύει τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ

7 Ἐχομε δὲ αὐτὸ τὸ θησαυρὸ (τῇ θεῖα ἀποκάλυψι) μέσα σὲ πήλινα εὐθραυστα δοχεῖα (μέσα στοὺς ἀδυνάτους ἐαυτοὺς μας), γιὰ νὰ φαίνεται, ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ δύναμι (ποὺ ὑπάρχει σὲ μᾶς) εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν προέρχεται ἀπὸ μᾶς. **8** Ἀπὸ παντοῦ πιεζόμεθα, ἀλλὰ δὲν ἀγχωνόμεθα. Φθάνουμε σὲ ἀδιέξοδο, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμεθα. **9** Διωκόμεθα, ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλειπόμεθα. Πέφτουμε κάτω ἀπὸ τὰ κτυπήματα, ἀλλὰ δὲν χανόμεθα. **10** Πάντοτε στὸ σῶμα περιφέρουμε τὸ θάνατο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, γιὰ νὰ φανερωθῇ στὸ σῶμα μας καὶ ἡ ζωὴ τοῦ (ἀναστημένου) Ἰησοῦ. **11** Ναί! Πάντοτε ἐμεῖς, ἂν καὶ ἐξακολουθοῦμε νὰ ζοῦμε, παραδιδόμεθα γιὰ τὸν Ἰησοῦ σὲ θάνατο, γιὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ στὴ νεκρὴ μας σάρκα. **12** Ὡστε ὁ μὲν θάνατος συντελεῖται σὲ μᾶς, ἡ δὲ ζωὴ σὲ σᾶς (Ἐμεῖς πεθαίνουμε σωματικῶς, γιὰ νὰ ζῆτε σεῖς πνευματικῶς). **13** Ἐπειδὴ δὲ ἔχομε τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως συμφώνως πρὸς τὸ λόγο τῆς Γραφῆς, **Πίστευσα, γι' αὐτὸ καὶ μίλησα,** καὶ ἐμεῖς πιστεύομε, γι' αὐτὸ καὶ μιλοῦμε. **14** Καὶ ξέρουμε, ὅτι ἐκεῖνος, ποὺ ἀνέστησε τὸν Κύριο Ἰησοῦ, θ' ἀναστήσῃ καὶ μᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ θὰ μᾶς παρουσιάσῃ μπροστὰ του μαζί μὲ σᾶς. **15** Ὅλα λοιπὸν γίνονται γιὰ σᾶς, ὥστε μὲ τὰ πολλὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ εὐεργεσία καὶ νὰ προκαλέσῃ πλουσία εὐχαριστία γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Προσωρινή θλίψη και αιώνια δόξα

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἕσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. **17** Τὸ γὰρ παραυτικά ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, **18** μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **2** Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, **3** εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. **4** Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἶδους· **8** θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. **10** Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομισηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν.

16 Γι' αὐτὸ δὲν ἀποκάμνουμε, ἀλλ' ἂν καὶ ὁ ἕξωτερικός μας ἄνθρωπος (τὸ σῶμα) διαρκῶς φθείρεται, ὅμως ὁ ἕσωτερικός ἄνθρωπος (ἡ ψυχὴ) διαρκῶς ἀνανεώνεται. **17** Ἡ δὲ προσωρινὴ καὶ ἐλαφρὴ θλίψις μας προετοιμάζει γιὰ μᾶς αἰώνια καὶ ὑπερβολικὰ ὑπερβολικὴ σὲ βαρύτητα δόξα, **18** ἐφ' ὅσον δὲν ἀποβλέπουμε σ' αὐτά, ποὺ βλέπουμε, ἀλλὰ σ' ἐκεῖνα, ποὺ δὲν βλέπουμε. Διότι αὐτά, ποὺ βλέπουμε, εἶναι πρόσκαιρα, ἐνῶ ἐκεῖνα, ποὺ δὲν βλέπουμε, εἶναι αἰώνια.

Παροῦσα καὶ μέλλουσα κατοικία τῆς ψυχῆς, θνητὸ καὶ ἀθάνατο σῶμα

5 Ξέρουμε δέ, ὅτι, ἂν τὸ ἐπίγειο σπίτι μας, τὸ σῶμα, ὅπου κατοικοῦμε σὰν σὲ σκηνή, γκρεμισθῇ, ἔχουμε σπίτι ἀπὸ τὸ Θεό, σπίτι ἀχειροποίητο, αἰώνιο, στοὺς οὐρανοὺς. **2** Μάλιστα δὲ τώρα στενάζουμε, καὶ μὲ πολὺ πόθο ποθοῦμε νὰ φορέσωμε ἐπάνω μας σὰν ἄλλο ἔνδυμα τὸ σπίτι μας τὸ οὐράνιο, **3** ὥστε, ἀφοῦ τὸ ἐνδυθοῦμε, νὰ μὴ βρεθοῦμε γυμνοί. **4** Ναί! Ἐμεῖς, ποὺ εἴμεθα στὸ σῶμα, ποὺ ὁμοιάζει μὲ σκηνή, στενάζουμε ἀπὸ τὸ βάρος του. Δὲν θέλουμε ὅμως νὰ τὸ ἀποβάλωμε γι' αὐτὸ, ἀλλ' ἐπάνω σ' αὐτὸ νὰ φορέσωμε ἄλλο (τὸ οὐράνιο σῶμα), γιὰ νὰ καταπιῇ (καὶ ν' ἀφανίσῃ) ἡ ζωὴ τὴ θνητότητα. **5** Αὐτὸς δέ, ὁ ὅποιος μᾶς ἔκανε ἀκριβῶς γι' αὐτό, εἶναι ὁ Θεός (ὁ ὅποιος ὡς παντοδύναμος δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σκοπὸ του). Αὐτὸς καὶ μᾶς ἔδωσε τὸ Πνεῦμα ὡς ἀρραβῶνα (ὡς ἐγγύησι).

«Ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου»

6 Ἔχουμε δὲ πάντοτε τὴν πεποίθησι καὶ τὴ βεβαιότητα, ὅτι, ὅσο βρισκόμεθα μέσα στὸ σῶμα, βρισκόμεθα μακριὰ ἀπὸ τὸν Κύριο. **7** Διότι ζοῦμε πιστεύοντας, ὄχι βλέποντας (Γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὸν Κύριο, πρέπει νὰ φύγωμε ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ νὰ πᾶμε κοντά του). **8** Γι' αὐτὸ δὲν φοβούμεθα (τὸ θάνατο), ἀλλὰ καὶ εὐχαριστοῦμεθα μᾶλλον νὰ φύγωμε ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ νὰ πᾶμε νὰ μείνωμε μαζὶ μὲ τὸν Κύριο. **9** Γι' αὐτὸ καὶ ἀγωνιζόμεθα νὰ εἴμεθα εὐάρεστοι σ' αὐτὸν εἴτε μένοντες στὸ σῶμα εἴτε φεύγοντας ἀπ' αὐτό. **10** Διότι ὅλοι ἐμεῖς πρόκειται νὰ ἐμφανισθοῦμε μπροστὰ στὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ λάβῃ καθένας ὅ,τι τοῦ ἀρμόζει γιὰ ὅσα ἔπραξε μὲ τὸ σῶμα, εἴτε καλὸ εἴτε κακό.

«Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς»

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῶ δὲ πεφανερῶμεθα, ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. 12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. 13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῶ, εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. 14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· 15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα. Εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. 17 Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα. 18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, 19 ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσειν ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. 20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν. Δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ! 21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

11 Ἐέροντας λοιπόν, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι φοβερὸς, διδάσκουμε καὶ διαφωτίζουμε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔχουμε τὴν ἀναγνώρισι καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ Θεοῦ, πιστεύω δέ, ὅτι ἔχουμε τὴν ἀναγνώρισι καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ τῶν συνειδήσεών σας. 12 Ἔτσι δὲν συσταίνουμε πάλι τοὺς ἑαυτοὺς μας σ' ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίνουμε ἀφορμὴ καυχήσεως γιὰ μᾶς, γιὰ ν' ἀντιτάσσετε σ' αὐτούς, πού καυχῶνται γιὰ πράγματα ἐξωτερικὰ καὶ φαινομενικὰ, καὶ ὄχι ἐσωτερικὰ καὶ οὐσιαστικὰ. 13 Ἐὰν δὲ (μὲ τὰ ἐπαινετικὰ γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας λόγια) γίναμε παράφρονες, τὸ κάναμε γιὰ τὸ Θεό (γιὰ νὰ μὴ μειώνεται τὸ ἀποστολικό μας κῦρος καὶ ζημιώνεται τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ). Καὶ ἐὰν (μὲ τὰ ταπεινὰ γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας λόγια) δεικνύμεθα σώφρονες, τὸ κάνουμε γιὰ σᾶς (γιὰ νὰ διδάσκεσθε ἀπὸ τὸ παράδειγμά μας νὰ εἴσθε ταπεινόφρονες καὶ σεῖς). 14 Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ κυριαρχεῖ σ' ἐμᾶς, πού σχηματίσαμε αὐτὸ τὸ φρόνημα: Ἀφοῦ ἓνας πέθανε γιὰ ὅλους, ἄρα ὅλοι πέθαναν. 15 Καὶ πέθανε γι' ὅλους, ὥστε οἱ ζῶντες νὰ μὴ ζοῦν πλέον γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους, ἀλλὰ γι' αὐτόν, πού πέθανε γι' αὐτοὺς καὶ ἀναστήθηκε.

Συμφιλίωσι μὲ τὸ Θεὸ καὶ νέα ζωὴ

16 Ἔτσι ἀπὸ τώρα (πού σχηματίσαμε αὐτὸ τὸ φρόνημα) ἐμεῖς δὲν λογαριάζουμε κανένα μὲ βάσι ἐξωτερικὰ προσόντα. Καὶ ἂν εἶχαμε δὲ γνωρίσει τὸ Χριστὸ σωματικῶς (ὅπως οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι), ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν τὸν γνωρίζουμε. 17 Ὡστε, ἐὰν κανεὶς ἀνήκη στὸ Χριστό, αὐτὸς εἶναι καινούργια δημιουργία. Τὰ παλαιὰ πέρασαν, ἰδοὺ ὅλα ἔχουν γίνει καινούργια. 18 Καὶ ὅλα ἀπὸ τὸ Θεό, πού μᾶς συμφιλίωσε μὲ τὸν ἑαυτό του διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀνέθεσε σ' ἐμᾶς νὰ ὑπηρετήσωμε στὴ συμφιλίωσι. 19 Ἡ συμφιλίωσι ἐπιτεύχθηκε, διότι βεβαίως στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἦταν ὁ Θεός (ἢ θυσία τοῦ Χριστοῦ ἦταν θυσία Θεοανθρώπου), ὁ ὁποῖος συμφιλίωσε τὸν κόσμον μὲ τὸν ἑαυτό του, μὴ καταλογίζοντας σ' αὐτοὺς τὰ παραπτώματά τους, καὶ ἀνέθεσε σ' ἐμᾶς τὸ κήρυγμα τῆς συμφιλίωσεως. 20 Συνεπῶς ἐκτελοῦμε ἔργο πρεσβευτῶν χάριν τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος κηρύττει μὲ τὸ στόμα μας. Παρακαλοῦμε χάριν τοῦ Χριστοῦ, συμφιλιωθῆτε μὲ τὸ Θεό! 21 Διότι ἐκεῖνον, πού δὲν γνώρισε ἁμαρτία, γιὰ μᾶς τὸν ἔκανε ἁμαρτία (φορτώνοντάς τον μὲ τίς δικές μας ἁμαρτίες), γιὰ νὰ γίνωμε ἐμεῖς διὰ μέσου αὐτοῦ ἁγιωσύνη (ἄγιοι), ὅπως θέλει ὁ Θεός¹.

1. Ἡ, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε (νὰ σωθοῦμε) ἐμεῖς ἀπὸ τὸ Θεὸ διὰ μέσου αὐτοῦ

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. **2** λέγει γάρ· **Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι.** Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἴδου νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, **4** ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, **5** ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· **6** ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ· **7** ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· **8** διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, **9** ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἴδου ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, **10** ὡς λυπούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφεγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτνυται· **12** οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. **13** Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

6 Ἐπειδὴ συνεργοῦμε δὲ στὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μὴ δεχθῆτε τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ ματαίως. **2** Διότι λέγει: **Στὸν εὐλογημένο καιρὸ σὲ ἄκουσα, καὶ στὴν ἐποχὴ τῆς σωτηρίας σὲ βοήθησα.** Ἴδου τώρα καιρὸς εὐλογημένος, ἴδου τώρα ἐποχὴ σωτηρίας.

Οἱ ἀπόστολοι σὲ ὅλα καὶ μὲ ὅλα σωστοὶ διάκονοι Θεοῦ

3 Καμμία ἀφορμὴ σκανδάλου δὲν δίνουμε σὲ κανένα, γιὰ νὰ μὴ δυσφημηθῇ ἡ διακονία μας. **4** Ἀντιθέτως, σὲ κάθε τι ἀποδεικνύουμε σωστοὺς τοὺς ἑαυτοὺς μας ὡς διάκονοι τοῦ Θεοῦ μὲ ὑπομονὴ πολλή σὲ θλίψεις, σὲ δοκιμασίες, σὲ δυσχερέστατες καταστάσεις, **5** σὲ δαρμούς, σὲ φυλακίσεις, σὲ καταδιώξεις ποὺ δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ σταθοῦμε πουθενά, σὲ κόπους, σὲ ἀυπνίες, σὲ στερήσεις φαγητοῦ· **6** μὲ ἀγνόητα, μὲ κατανόησι, μὲ εὐσπλαγχνία, μὲ καλωσύνη, μὲ διάθεσι ἀγία, μὲ ἀγάπη ἀνυπόκριτη· **7** μὲ λόγο ἀληθινό (ἀνόθευτο, γνήσιο), μὲ δύναμι Θεοῦ, μὲ τὰ ὄπλα τῆς ἀρετῆς στὸ δεξιὸ χέρι γιὰ ἐπίθεσι καὶ στὸ ἀριστερὸ γιὰ ἄμυνα, **8** μὲ τιμὴ (ἐκ μέρους τῶν πιστῶν) καὶ καταφρόνησι καὶ ἐξευτελισμούς (ἐκ μέρους τῶν ἀπίστων), μὲ δυσφήμησι καὶ ἔπαινο· ὡς ἀπατεῶνες (κατὰ τοὺς ἐχθροὺς) καὶ εἰλικρινεῖς (κατὰ τοὺς πιστοὺς), **9** ὡς ἀπορριπτόμενοι καὶ ἀναγνωριζόμενοι, ὡς φθάνοντες στὸ χεῖλος τοῦ θανάτου καὶ παρ' ἐλπίδα ἐξακολουθοῦντες νὰ ζοῦμε, ὡς βασανιζόμενοι χωρὶς τὰ βάσανα νὰ μᾶς ἐπιφέρουν τὸ θάνατο, **10** ὡς λυπούμενοι (ἀπὸ θλιβερὰ γεγονότα) καὶ ὅμως πάντοτε χαίροντες (χαρμολύπη), ὡς πτωχοὶ ποὺ ὅμως πλουτίζουμε πολλοὺς, ὡς ἀκτῆμονες ποὺ ὅμως στὴ διάθεσί μας ἔχουμε τὰ πάντα.

«Ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτνυται, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς»

11 ὦ Κορίνθιοι! Ἀπὸ ἀγάπη τὸ στόμα μας ἀνοίξε πρὸς ἐσᾶς, ἡ καρδιά μας ἔγινε πλατειά. **12** Μέσα μας χωρεῖτε ἀνέτως, δὲν ὑπάρχει στενότης χώρου σὲ μᾶς. Ἀλλὰ στενότης χώρου ὑπάρχει στὴν καρδιά σας. **13** Σᾶς ὁμιλῶ ὡς παιδιὰ μου. Ἀνταποδώσετε λοιπὸν τὴν αὐτὴ ἀγάπη, κάνετε καὶ σεῖς τὴν καρδιά σας πλατειά.

Οἱ πιστοὶ εἶναι ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστους. Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία; Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; 15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; Ἡ τίς μερίς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; 16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. 17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 18 καὶ ἔσομαι ὑμῶν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. 4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν. Πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. 6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου. 7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ'

14 Νὰ μὴ λαμβάνετε ὡς συζύγους ἀπίστους, διότι αὐτὴ ἡ συζυγία εἶναι ἀταίριαστη. Διότι ποιά σχέσι ἔχει ἡ ἀρετὴ μὲ τὴ φαυλότητα; Καὶ τί κοινὸ ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ σκότος; 15 Καὶ ποιά ἀρμονία μπορεῖ νὰ ὑπάρχη μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Βελιάλ¹ (τοῦ Σατανᾶ); Ἡ ποιά θέσι μπορεῖ νὰ ἔχη ὁ πιστὸς μαζὶ μὲ τὸν ἄπιστο; 16 Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ συνυπάρχη στὸν ἴδιο τόπο ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ ναὸ τῶν εἰδώλων; Ἐσεῖς δὲ (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἀπίστους, οἱ ὅποιοι εἶναι ναὸς τῶν εἰδώλων, τῶν ψευδῶν θεῶν) εἴσθε ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ: Θὰ κατοικήσω ἀνάμεσά τους καὶ θὰ περὶπατῶ ἀνάμεσά τους, καὶ θὰ εἶμαι Θεός τους, καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι λαός μου. 17 Γι' αὐτὸ φύγετε ἀπ' αὐτοὺς καὶ χωρισθῆτε, λέγει ὁ Κύριος, καὶ ἀκάθαρτον μὴν ἐγγίζετε, καὶ ἐγὼ θ' ἀνοίξω τὶς ἀγκάλες μου νὰ σᾶς δεχθῶ. 18 Καὶ θὰ εἶμαι σὲ σᾶς πατέρα, καὶ σεῖς θὰ εἴσθε σὲ μένα υἱοὶ καὶ θυγατέρες, λέγει ὁ παντοκράτωρ Κύριος.

7 Ἀφοῦ λοιπόν, ἀγαπητοί, πραγματοποιήθηκαν σὲ μᾶς αὐτὲς οἱ ὑποσχέσεις, ἃς καθαρίσωμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸ σώματος καὶ πνεύματος καὶ ἃς πραγματοποιοῦμε ἀγιωσύνη μὲ φόβο Θεοῦ.

Θλίψι καὶ χαρὰ τοῦ Παύλου

2 Δῶστε μας χῶρο στὴν καρδιά σας. Σὲ κανένα δὲν κάναμε κακό, κανένα δὲν ἐξαπατήσαμε, κανένα δὲν ἐκμεταλλευθήκαμε. 3 Δὲν τὰ λέγω γιὰ νὰ σᾶς κατακρίνω. Εἶπα δὲ προηγουμένως, ὅτι εἴσθε μέσα στὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ πεθάνωμε μαζὶ σας καὶ νὰ ζήσωμε μαζὶ σας. 4 Ἐχω πολλὴ ἐκτίμησι σὲ σᾶς, ἔχω πολλὴ καύχησι γιὰ σᾶς. Εἶμαι γεμᾶτος ἀπὸ παρηγοριά, ἔχω ξεχειλίσει ἀπὸ χαρὰ παρ' ὅλη τὴ θλίψι μας.

5 Ἀκόμη δὲ καὶ ὅταν φθάσαμε στὴ Μακεδονία, καμμία ἀνακούφισι δὲν βρήκαμε. Ἀλλ' ἀπὸ παντοῦ θλίψεις. Ἀπ' ἔξω μάχες, ἀπὸ μέσα φόβοι (μάχες ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, φόβοι γιὰ τοὺς πιστοὺς μήπως κλονισθοῦν). 6 Ἀλλ' ὁ Θεός, ποὺ παρηγορεῖ τοὺς ταπεινοὺς, μᾶς παρηγόρησε μὲ τὴν παρουσία τοῦ Τίτου. 7 Ὅχι δὲ μόνον μὲ τὴν παρουσία του,

1. Ἡ, Βελίαρ

ὕμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὄδυρ-
μόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι·
8 ὅτι, εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ
καὶ μετεμελόμην. Βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ
πρὸς ὦραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. 9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε,
ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν,
ἵνα ἐν μηδεὶν ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. 10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται. Ἡ δὲ τοῦ
κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται. 11 Ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο,
τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν
σπουδῆν, ἀλλὰ ἀπολογία, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον,
ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν! Ἐν παντὶ συν-
εστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. 12 Ἄρα, εἰ καὶ
ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ
ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 13 Διὰ τοῦτο πα-
ρακεκλήμεθα.

Ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρη-
μεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαιται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ
πάντων ὑμῶν· 14 ὅτι, εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ
κατησχύνθη, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀνα-
μιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ
τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. 16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

8 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομέ-
νην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, 2 ὅτι ἐν πολλῇ δο-
κιμῇ θλίψεως ἢ περισσεῖα τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους
πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος
αὐτῶν· 3 ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν, ἀυθαί-
ρετοι, 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν
καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.

ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν παρηγορίαν, πού αἰσθάνθηκε ἐξ αἰτίας σας. Σχετικῶς
μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ τὸ σφοδρὸ σας πόθο, τῇ βαθείᾳ σας λύπη καὶ τὸ θερμὸ
ἐνδιαφέρον σας γιὰ μένα, ὥστε νὰ χαρῶ περισσότερο. 8 Γι' αὐτό, ἂν
καὶ σᾶς λύπησα μὲ τὴν ἐπιστολήν, δὲν μετανοῶ, ἂν καὶ εἶχα μετανοήσει.
Διότι βλέπω, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἔστω καὶ προσωρινά, σᾶς λύπησε.
9 Τώρα χαίρω, ὄχι διότι λυπηθήκατε, ἀλλὰ διότι ἡ λύπη σας ἔφερε με-
τάνοια. Διότι λυπηθήκατε ὅπως θέλει ὁ Θεός, ὥστε νὰ μὴ ζημιωθῆτε
σὲ τίποτε ἀπὸ μᾶς. 10 Naί, ἡ θεία λύπη φέρνει μετάνοια γιὰ σωτηρία,
γιὰ τὴν ὁποία δὲν μεταμελεῖται κανεὶς. Ἀντιθέτως ἡ κοσμικὴ λύπη φέρ-
νει θάνατο. 11 Καὶ ἴδου αὐτὸ ἀκριβῶς, τὸ ὅτι λυπηθήκατε ὅπως θέλει
ὁ Θεός, πόσο ἐνδιαφέρον σᾶς προκάλεσε, πόση προθυμία γιὰ ἀπολογία,
πόση ἀγανάκτησι (γιὰ τὸν ἔνοχο), πόσο φόβο (γιὰ συνέπειες), πόσο
πόθο (γιὰ μένα), πόσο ζῆλο, πόση ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ κακοῦ! Μὲ
ὅλα ἀποδείξατε, ὅτι εἴσθε ἄθῳοι στὴν ὑπόθεσι. 12 Ἔτσι, ἂν καὶ σᾶς
ἔγραψα, αὐτὸ δὲν ἔγινε γι' αὐτόν, πού ἔκανε τὸ κακό, οὔτε γι' αὐτόν,
πού ὑπέστη τὸ κακό, ἀλλὰ μᾶλλον γιὰ νὰ ἐκδηλωθῆ σὲ σᾶς τὸ ἐνδια-
φέρον σας γιὰ μᾶς, ὅπως θέλει ὁ Θεός. 13 Γι' αὐτὸ αἰσθανθήκαμε
εὐχαρίστησι.

Κοντὰ δὲ στὴν εὐχαρίστησι πού μᾶς δώσατε, πολὺ περισσότερο χα-
ρήκαμε γιὰ τὴν χαρὰ τοῦ Τίτου, διότι τὸ πνεῦμα του αἰσθάνθηκε ἀνά-
παυσι ἀπ' ὅλους σας· 14 διότι, σ' ὅ,τι καυχῆθηκα σ' αὐτόν γιὰ σᾶς, δὲν
ντροπιάσθηκα. Ἄλλ' ὅπως ὅλα, ὅσα σᾶς εἶπαμε, εἶναι ἀληθινά, ἔτσι καὶ
ἡ καύχησί μας στὸν Τίτο ἀποδείχθηκε ὀρθή. 15 Καὶ ἡ καρδιά του εἶναι
περισσότερο σὲ σᾶς, καθὼς ἐνθυμεῖται τὴν ὑπακοή ὅλων σας, ὅτι τὸν
δεχθήκατε μὲ φόβο καὶ μὲ τρόμο (μήπως τὸν δυσαρεστήσετε σὲ κάτι).
16 Χαίρω, διότι σὲ κάθε τι δύναμαι νὰ βασιζῶμαι σὲ σᾶς.

Γενναιοδωρία τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Μακεδονίας

8 Σᾶς πληροφορῶ τώρα, ἀδελφοί, γιὰ τὴν (μεγάλῃ) χάρι τοῦ Θεοῦ,
πού δόθηκε στὶς ἐκκλησίες τῆς Μακεδονίας. 2 Σᾶς πληροφορῶ, ὅτι,
παρὰ τὴν μεγάλη δοκιμασία τῆς οικονομικῆς στερήσεως, ἡ μεγάλη προθυ-
μία τους καὶ ἡ βαθεία τους φτώχεια ξεχείλισαν, γιὰ νὰ σχηματίσουν τὸν
πλοῦτο τῆς γενναιοδωρίας τους. 3 Διότι συμφώνως πρὸς τὴν οικονομική
τους δύναμι, βεβαιώνω, καὶ παραπάνω ἀπὸ τὴν οικονομική τους δύναμι
πρόσφεραν ἀπὸ δική τους πρωτοβουλία. 4 Καὶ μὲ πολλὰ παρακλήσεις
μᾶς ζητοῦσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψωμε τὴν προσφορὰ καὶ τὴν μετάδοσι γιὰ
τὴ βοήθεια πρὸς τοὺς ἁγίους (τοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ).

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ, 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. 7 Ἄλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. 9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. 10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἴτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρουσι. 11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχη τις εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. 13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος. 14 ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης, 15 καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, 17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. 18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 19 Οὐ μόνον δέ,

Προτροπὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου νὰ μὴν ὑστερήσῃ

5 Καὶ δὲν ἔδωσαν μόνον ὅπως περιμέναμε, ἀλλὰ πρῶτα ἔδωσαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς στὸν Κύριο καὶ σὲ μᾶς συμφώνως πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. 6 Ἔτσι (γιὰ νὰ μὴν ὑστερήσετε σεῖς) παρακαλέσαμε τὸν Τίτο, ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔκανε τὴν ἀρχή, ἔτσι ἐπίσης νὰ φέρῃ σὲ πέρας μεταξὺ σας καὶ αὐτὸ τὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας. 7 Ὅπως δὲ σὲ ὅλα ὑπερέχετε, σὲ πίστι, καὶ σὲ λόγο, καὶ σὲ γνώσι, καὶ σὲ κάθε φροντίδα, καὶ στὴν ἀγάπη σας γιὰ μᾶς, ἔτσι νὰ ὑπερέχετε καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας.

8 Δὲν τὸ λέγω σὰν διαταγή, ἀλλ' ἀναφέρω τὸ ζῆλο τῶν ἄλλων, γιὰ νὰ σᾶς κάνω ν' ἀποδείξετε καὶ τῆς δικῆς σας ἀγάπης τὴ γνησιότητα. 9 Γνωρίζετε δὲ τὴν εὐσπλαγχνία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι γιὰ σᾶς, ἐνῶ ἦταν πλούσιος, ἔγινε πτωχός, γιὰ νὰ γίνετε σεῖς πλούσιοι μὲ τὴν πτωχεία ἐκείνου. 10 Γνώμη λοιπὸν δίνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Αὐτὸ (τὸ νὰ φανῆτε γενναιοδωροὶ) βεβαίως συμφέρει σὲ σᾶς, οἱ ὅποιοι ἄλλωστε πρῶτοι ἀρχίσατε ἀπὸ πέρουσι, ὄχι μόνον νὰ κάνετε, ἀλλὰ καὶ νὰ θέλετε αὐτὸ τὸ ἔργο. 11 Τώρα λοιπὸν ὀλοκληρώσετε τὸ ἔργο, ὥστε, ὅπως ὑπῆρξε ἡ προθυμία τοῦ νὰ τὸ θέλετε, ἔτσι νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐκτέλεσίς του ἀπ' ὅ,τι ἔχετε.

Ἰσότης

12 Ὅταν δὲ ὑπάρχη ἡ προθυμία, ἀπαιτεῖται προσφορὰ ἐὰν κανεὶς ἔχη, ὄχι ἐὰν δὲν ἔχη (Ἐὰν κάποιος δὲν ἔχη, ὁ Θεὸς ἐκτιμᾷ τὴν προθυμία του). 13 Ὅχι βεβαίως σ' ἄλλους νὰ ὑπάρχη εὐχέρεια καὶ σὲ σᾶς στέρησι, ἀλλ' ἐξ ἴσου. 14 Στὴν παροῦσα περίστασι τὸ δικὸ σας περισσευμα νὰ προστεθῇ στὸ ὑστέρημα ἐκείνων, γιὰ νὰ προστεθῇ (ἄλλοτε, ἂν ἀντιστραφοῦν τὰ πράγματα) καὶ τὸ περισσευμα ἐκείνων στὸ δικὸ σας ὑστέρημα, καὶ ἔτσι νὰ προκύψῃ ἰσότης. 15 Ὅπως λέγει ἡ Γραφή, Αὐτὸς ποὺ μάζευε τὸ πολὺ (μάννα) δὲν εἶχε περισσευμα, καὶ αὐτὸς ποὺ μάζευε τὸ λίγο δὲν εἶχε ὑστέρημα.

Λῆψι μέτρων γιὰ τὸ ἀδιάβλητο τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσφορῶν

16 Ἄς εὐχαριστήσωμε δὲ τὸ Θεό, ποὺ δίνει τὸν ἴδιο ζῆλο γιὰ σᾶς στὴν καρδίᾳ τοῦ Τίτου. 17 Διότι, ὄχι μόνον δέχθηκε τὴν παράκλησί μου (νὰ ἔλθῃ σὲ σᾶς), ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχε μεγαλύτερη προθυμία, ἀναχώρησε γιὰ σᾶς αὐτοπροαιρέτως. 18 Στείλαμε δὲ μαζί του τὸν ἀδελφό, ποὺ ἐπαινεῖται ἀπ' ὅλες τὶς ἐκκλησίες γιὰ τὸ εὐαγγέλιο. 19 Ὅχι δὲ μόνον

ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεῖς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν. **20** στελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, **21** προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. **23** Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. **24** Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοι ἔστι τὸ γράφειν ὑμῖν. **2** οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. **3** Ἐπέμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε, **4** μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. **5** Ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. **7** Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

αὐτό, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξέλεξαν οἱ ἐκκλησίαι, γιὰ νὰ συνταξιδεύσῃ μαζί μας μ' αὐτὴ τὴν προσφορά, γιὰ τὴν ὁποία φροντίζουμε, πρὸς δόξαν τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου, καὶ γιὰ νὰ φανῇ ἡ ἀνιδιοτέλειά μας. **20** Διότι φοβούμεθα τοῦτο, μήπως κανεὶς μᾶς κατηγορήσῃ γιὰ τὴν πλουσία αὐτῆ συνεισφορά, ποὺ φροντίζεται ἀπὸ μᾶς (μήπως δηλαδὴ κανεὶς μᾶς κατηγορήσῃ γιὰ κατάρχησι). **21** Λαμβάνουμε πρόνοια, ὥστε τὰ ἔργα μας νὰ εἶναι καλὰ ὄχι μόνο στὰ μάτια τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων.

22 Ἐπίσης μαζί μ' αὐτοὺς στείλαμε τὸν ἀδελφὸ μας, γιὰ τὸν ὁποῖο σὲ πολλές περιπτώσεις πολλές φορές διαπιστώσαμε, ὅτι εἶναι πρόθυμος. Τώρα δὲ εἶναι πολὺ προθυμότερος λόγῳ τῆς πολλῆς ἐμπιστοσύνης, ποὺ ἔχει σὲ σᾶς. **23** Εἴτε γιὰ τὸν Τίτο πρόκειται, αὐτὸς εἶναι φίλος μου καὶ συνεργάτης στὸ ἔργο μου γιὰ σᾶς· εἴτε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας πρόκειται, αὐτοὶ εἶναι ἀπεσταλμένοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα τοῦ Χριστοῦ. **24** Δώσετε λοιπὸν σ' αὐτούς, γιὰ νὰ ἰδοῦν οἱ ἐκκλησίαι τὴν ἀπόδειξι, ποὺ θ' ἀποδεικνύη τὴν ἀγάπη σας, καὶ τὸ γιατί καυχώμεθα γιὰ σᾶς.

«Ἰλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός»

9 Γιὰ τὴ βοήθεια δὲ πρὸς τοὺς ἀγίους (τοὺς πτωχοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ) μοῦ εἶναι περιττὸ νὰ σᾶς γράψω. **2** Διότι ξέρω τὴν προθυμία σας, γιὰ τὴν ὁποία μὲ καύχησι γιὰ σᾶς λέγω στοὺς Μακεδόνες, ὅτι ἡ (ἐπαρχία) Ἀχαΐα εἶναι ἔτοιμη ἀπὸ πέρυσι. Καὶ ὁ ζῆλος, ποὺ ἐκδηλώθηκε ἀπὸ σᾶς, κέντρισε τοὺς περισσοτέρους. **3** Καὶ ἔστειλα τοὺς ἀδελφούς, γιὰ νὰ μὴν ἀποδειχθῇ ἀβάσιμη στὴν ὑπόθεσι αὐτῆ ἡ καύχησί μας γιὰ σᾶς, γιὰ νὰ εἴσθε, καθὼς ἔλεγα (στοὺς Μακεδόνες), προετοιμασμένοι, **4** μήπως, ἐὰν ἔλθουν μαζί μου Μακεδόνες καὶ σᾶς βροῦν ἀπροετοιμάστους, ντροπιασθοῦμε ἐμεῖς, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε ἐσεῖς, σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι τῆς καυχήσεως. **5** Θεώρησα λοιπὸν ἀναγκαῖο νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφούς νὰ ἔλθουν σὲ σᾶς πρωτύτερα ἀπὸ μένα καὶ νὰ προετοιμάσουν τὴν εὐλογημένη προσφορά σας, ἡ ὁποία εἶχε προαναγγελθῇ, ὥστε αὐτὴ νὰ εἶναι ἔτοιμη ὡς ὄντως εὐλογημένη προσφορά, καὶ ὄχι ὡς κάτι ποὺ δίνεται μὲ τσιγγουνιά καὶ ἀναγκαστικά.

6 Νὰ ξέρετε δὲ τοῦτο: Ὅποιος σπείρει μὲ τσιγγουνιά, θὰ θερίσῃ λίγο καρπὸ. Καὶ ὁποιος σπείρει μὲ ἀπλοχεριά, θὰ θερίσῃ πλούσιο καρπὸ. **7** Ὁ καθένας ἅς δίνῃ σύμφωνα μὲ τὴν προαίρεσι τῆς καρδιάς του, χωρὶς νὰ στενοχωρῆται ἢ νὰ ἐξαναγκάζεται. Διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἐκεῖνον, ποὺ δίνει μὲ προθυμία καὶ χαρὰ.

Ὁ πλοῦτος τοῦ ἐλεήμονος δὲν ἐξαντλεῖται

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, 9 καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγῆσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·

11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ· 12 ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ· 13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, 14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς! 2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρῶν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμησαί ἐπί τινος τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. 3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα. 4 Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· λογισμοὺς καθαιροῦντες 5 καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, 6 καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

8 Ὁ δὲ Θεὸς ἔχει τὴ δύναμι νὰ σᾶς δώσῃ μὲ τὸ παραπάνω κάθε δωρεά, γιὰ νὰ ἔχετε σὲ ὅλα πάντοτε κάθε ἐπάρκεια, καὶ νὰ κάνετε μὲ τὸ παραπάνω κάθε καλὸ ἔργο, 9 ὅπως λέγει ἡ Γραφή: Σκόρπισε, ἔδωσε στοὺς πτωχοὺς· ὁ πλοῦτος τοῦ μένει διαρκῶς (Ὁ ἐλεήμων ἄνθρωπος δίνει ἀφειδώλευτα στοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐν τούτοις ὁ πλοῦτος τοῦ δὲν ἐξαντλεῖται, διότι καὶ ὁ Θεὸς δίνει πλουσίως στὸν ἐλεήμονα ἄνθρωπο). 10 Ἐκεῖνος δέ, πὺ χορηγεῖ σπόρο στὸ σπορέα, καὶ ἄρτο γιὰ τροφή, εἶθε νὰ πληθύνῃ τὸ σπόρο σας καὶ ν' αὐξήσῃ τὰ εἰσοδήματα τοῦ πλούτου σας.

Εὐχαριστίες πρὸς τὸ Θεὸ γιὰ τὴ γενναιοδωρία τῶν πιστῶν

11 Νὰ πλουτίζετε σὲ ὅλα γιὰ κάθε γενναιοδωρία, ἡ ὁποία μᾶς κάνει νὰ εὐχαριστοῦμε τὸ Θεό. 12 Διότι ἡ διακονία στὸ ἱερὸ αὐτὸ ἔργο ὄχι μόνον ἀναπληρῶνει τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων (τῶν χριστιανῶν), ἀλλὰ καὶ ξεχειλίζει μὲ πολλὲς εὐχαριστίες πρὸς τὸ Θεό. 13 Λόγω τῆς ἐπιτυχίας τῆς διακονίας αὐτῆς δοξάζουμε τὸ Θεὸ γιὰ τὴν ὑποταγῇ τῆς προαιρέσεώς σας στὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴ γενναιοδωρία τῆς προσφορᾶς σ' αὐτοὺς καὶ σ' ὅλους, 14 καὶ τὴ δέησί τους γιὰ σᾶς, διότι σᾶς ἀγαποῦν θερμὰ λόγω τῆς ὑπερβολικῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πὺ εἶναι ἐπάνω σας. 15 Ἄς εὐχαριστήσωμε δὲ τὸ Θεὸ γιὰ τὴν ἀπερίγραπτη δωρεά του.

Τὰ ἐλατήρια καὶ τὰ ὅπλα τοῦ Παύλου

10 Ἐγὼ τώρα ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ μὲ τὴ χριστιανικὴ ταπεινωσι καὶ καλωσύνη. Ἐγὼ, ὁ ὁποῖος (κατηγοροῦμαι ὅτι), ὅταν μὲν εἶμαι ἐνώπιόν σας, εἶμαι συνεσταλμένος, ὅταν δὲ ἀπουσιάζω, εἶμαι τολμηρὸς ἀπέναντί σας! 2 Παρακαλῶ λοιπόν, νὰ μὴ μὲ ἀναγκάσετε, ὅταν θὰ εἶμαι παρῶν, νὰ φανῶ τολμηρὸς μὲ τὴν τόλμη, τὴν ὁποία σκέπτομαι νὰ μεταχειρισθῶ ἐναντίον μερικῶν, οἱ ὁποῖοι νομίζουν, ὅτι κινούμεθα ἀπὸ ἐλατήρια ἀνθρώπινα (ἰδιοτελεῖ, κοσμικά). 3 Βεβαίως ζοῦμε μὲ σάρκα καὶ εἶμεθα ἄνθρωποι. Ἀλλὰ δὲν ἀγωνιζόμεθα μὲ ἀνθρώπινα ἐλατήρια. 4 Καὶ τὰ ὅπλα τοῦ ἀγῶνος μας δὲν εἶναι ἀνθρώπινα, ἀλλὰ δυνατὰ ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ νὰ γκρεμίζουν ὀχυρώματα. Γκρεμίζουμε διάνοιες 5 καὶ κάθε τι, πὺ μὲ ἔπαρσι ὑψώνεται κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ αἰχμαλωτίζουμε κάθε νοῦ, γιὰ νὰ ὑπακούῃ στὸ Χριστό. 6 Καὶ εἶμεθα ἔτοιμοι νὰ τιμωρήσωμε κάθε παρακοή, ὅταν ἡ δική σας ὑπακοή γίνῃ πλήρης.

Ἡ ἐξουσία τοῦ Παύλου

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. Εἴ τις πέποιθεν ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. 8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσώτερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυρθήσομαι. 9 Ἴνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. 10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. 11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἰοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἐαυτοὺς τισι τῶν ἐαυτοὺς συνιστανόντων. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἐαυτοῖς ἐαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἐαυτοὺς ἐαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. 13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεός, μέτρου ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. 14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἐαυτοὺς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. 15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἄλλοτριῶν κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀξαναομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνηθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. 17 Ὁ δὲ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. 18 Οὐ γὰρ ὁ ἐαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

7 Βλέπετε τὰ πράγματα ἐπιφανειακά. Ἐὰν κανεῖς ἀφ' ἐαυτοῦ ἔχη σχηματίζει τὴν πεποιθήσιν, ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο ἄς θεωρῇ ἐπίσης ἀφ' ἐαυτοῦ (ἄς μὴ περιμένῃ νὰ τὸ μάθῃ ἀπὸ μᾶς), ὅτι, ὅπως αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι καὶ ἐμεῖς εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ. 8 Καὶ ἂν δὲ μὲ καύχησι εἰπῶ καὶ κάτι περισσότερο ἀναφερόμενος στὴν ἐξουσία μας, ποῦ μᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος γιὰ νὰ σᾶς οἰκοδομοῦμε καὶ ὄχι γιὰ νὰ σᾶς γκρεμίζωμε, δὲν θὰ αἰσθανθῶ γι' αὐτὸ ντροπή. 9 Νὰ μὴ θεωρηθῶ σὰν νὰ σᾶς τρομοκρατῶ μὲ τὶς ἐπιστολές. 10 Διότι λέγει ὁ κατήγορος (κάθε κατήγορος): «Οἱ μὲν ἐπιστολές του εἶναι αὐστηρὲς καὶ δυναμικὲς, ἡ δὲ σωματικὴ του παρουσία εἶναι ἀδύνατη, καὶ ὁ προφορικὸς του λόγος τιποτένιος». 11 Αὐτός, ποῦ λέγει τέτοια λόγια, ἄς ἔχη ὑπ' ὄφει του αὐτό, ὅτι, ὅπως εἴμεθα στὸ λόγο μὲ τὶς ἐπιστολές ὅταν ἀπουσιάζωμε, ἔτσι εἴμεθα καὶ στὸ ἔργο ὅταν εἴμεθα παρόντες.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Παύλου

12 Δὲν θεωροῦμε δὲ σωστὸ νὰ κρίνωμε ἐπαινετικὰ τὸν ἐαυτό μας (νὰ περιαιτολογήσωμε), ἢ νὰ συγκρίνωμε τὸν ἐαυτό μας μὲ μερικὸς ἀπ' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι αὐτοσυσταίνονται. Αὐτοὶ πάντως, ἀξιολογώντας οἱ ἴδιοι τοὺς ἐαυτοὺς τους, καὶ συγκρίνοντας τοὺς ἐαυτοὺς τους μὲ τοὺς ἐαυτοὺς τους, εἶναι ἀνόητοι. 13 Ἐμεῖς ὅμως δὲν θὰ καυχηθοῦμε πέρα ἀπὸ τὸ μέτρο, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρο τῆς δικαιοδοσίας, ποῦ μᾶς ὥρισε ὁ Θεός, μέτρο γιὰ νὰ φθάσωμε καὶ σὲ σᾶς. 14 Μὲ τὴν καύχησι δὲν ἀπλώνουμε πέραν τοῦ δέοντος τοὺς ἐαυτοὺς μας, ὅπως θὰ συνέβαινε ἐὰν δὲν εἴχαμε φθάσει σὲ σᾶς. Διότι μέχρι καὶ σὲ σᾶς φθάσαμε γιὰ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. 15 Δὲν καυχώμεθα πέρα ἀπὸ τὸ μέτρο γιὰ ξένους κόπους. Ἐχομε δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅταν ἀξηθῇ ἡ πίστι σας, ἐξ αἰτίας σας (ἐξ αἰτίας τῆς προόδου σας στὴν πίστι) ν' ἀπλωθοῦμε περισσότερο στὴ δικαιοδοσία μας, 16 γιὰ νὰ κηρύξωμε τὸ εὐαγγέλιο στὰ πολὺ πέρα ἀπὸ σᾶς μέρη (ὅπου δὲν ἔχει κηρυχθῆ), γιὰ νὰ μὴ καυχώμεθα γιὰ ἔτοιμο ἔργο σὲ ξένη δικαιοδοσία. 17 Ἐκεῖνος δέ, ποῦ καυχᾶται, ἄς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ. 18 Διότι ἄξιός δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ τὸν ἐαυτό του, ἀλλ' ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖο συνιστᾷ ὁ Κύριος.

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. **2** Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω. Ἦρμოსάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρί, παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ Χριστῷ. **3** Φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ ὄφεις Εὐᾶν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. **4** Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνείχεσθε. **5** Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεάν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; **8** Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, **9** καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐδενός. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας. Καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. **10** Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί· ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμέ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. **11** Διατί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θεολόντων ἀφορμῆν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς. **13** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. **14** Καὶ οὐ θαυμάστον· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φω-

11 Θὰ ἤθελα νὰ μὲ ἀνεχθῆτε λίγο στὴν ἀφροσύνη. Καὶ μὲ ἀνέχεσθε βεβαίως. **2** Λοιπόν, ἔχω ζήλο γιὰ σᾶς, θεῖο ζήλο. Καὶ σᾶς ἄρραβώνιασα μὲ ἓνα ἄνδρα, τὸ Χριστό, γιὰ νὰ σᾶς παρουσιάσω σ' αὐτὸν ὡς ἀγνή παρθένο. **3** Ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως, ὅπως ὁ ὄφεις ἐξαπάτησε τὴν Εὐᾶ μὲ τὴν πανουργία του, ἔτσι ἐξαπατηθοῦν οἱ διάνοιές σας λόγω τῆς χριστιανικῆς ἀθωότητός σας (ἀπονηρευσίας σας). **4** Ἐὰν βεβαίως κανεὶς ἐρχόταν καὶ σᾶς κήρυττε ἄλλον Ἰησοῦ, ποὺ ἐμεῖς δὲν σᾶς κηρύξαμε· ἢ λαμβάνετε ἄλλο Πνεῦμα, ποὺ δὲν λάβατε (κατόπιν τοῦ ἰδικοῦ μας κηρύγματος)· ἢ ἄλλο εὐαγγέλιο, ποὺ δὲν παραλάβατε (ἀπὸ μᾶς), (ἐὰν δηλαδὴ αὐτὸς ὁ κήρυξ σᾶς πρόσφερε περισσότερα ἀπ' ὅσα σᾶς προσφέραμε ἐμεῖς), τότε καλὰ θὰ κάνετε νὰ τὸν δέχεσθε. **5** Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι σὲ τίποτε δὲν ὑστέρησα ἀπέναντι τῶν ἐξαιρετικῶν διακεκριμένων ἀποστόλων. **6** Ἐὰν δὲ καὶ ὑστερῶ στὸν προφορικὸ λόγο (ὅπως μὲ κατηγοροῦν), ὅμως δὲν ὑστερῶ στὴ γνώσι. Σᾶς ἀποδείξαμε δὲ τοῦτο πάντοτε σὲ ὅλα τὰ ζητήματα.

Ἡ ἀνιδιοτέλεια τοῦ Παύλου

7 Μήπως διέπραξα ἀμαρτία διότι σᾶς κήρυξα τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ δωρεάν, ταπεινώνοντας τὸν ἑαυτό μου (μὲ στερήσεις καὶ προσωπικὴ ἐργασία γιὰ τὴ συντήρησί μου), γιὰ νὰ ὑψωθῆτε σεῖς (πνευματικῶς ἀπὸ τὸ παράδειγμά μου); **8** Ἄλλες ἐκκλησίες “λαφυραγώγησα” λαμβάνοντας κάτι πρὸς συντήρησί μου γιὰ νὰ σᾶς ὑπηρετῶ. **9** Ἀκόμη καὶ ὅταν ἤμουν σὲ σᾶς καὶ περνοῦσα στερήσεις, δὲν ἐπιβάρυνα κανένα. Ἀλλὰ τὸ ὑστέρημά μου ἦλθαν ἀπὸ τὴ Μακεδονία καὶ ἀναπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί. Μάλιστα, πάντοτε ἀπέφυγα νὰ σᾶς ἐπιβαρύνω, καὶ θ' ἀποφύγω καὶ στὸ μέλλον. **10** Ὑπάρχει μέσα μου χριστιανικὴ εἰλικρίνεια· ἐξάπαντος αὐτὴ ἡ καύχησι δὲν θ' ἀποκλεισθῆ σὲ μένα γιὰ τὰ μέρη (τῆς ἐπαρχίας) τῆς Ἀχαΐας. **11** Γιατί; Διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ; Ὁ Θεὸς ξέρει (ὅτι σᾶς ἀγαπῶ).

Οἱ ψευδαπόστολοι

12 Ὅ,τι δὲ κάνω, θὰ ἐξακολουθῆσω νὰ κάνω, γιὰ νὰ μὴ δώσω ἀφορμὴ σ' αὐτούς, ποὺ θέλουν ἀφορμὴ γιὰ νὰ θεωρηθοῦν στὸ ἔργο, γιὰ τὸ ὅποιο καυχῶνται, ἴσοι μὲ μᾶς. **13** Τέτοιοι ἄνθρωποι εἶναι βεβαίως ψευδαπόστολοι, ἐργάτες δόλιοι, ποὺ μετασχηματίζονται σὲ ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ. **14** Καὶ δὲν εἶναι παράδοξο. Διότι ὁ ἴδιος ὁ Σατανᾶς με-

τός. **15** Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξη ἄφρονα εἶναι. Εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχῆσωμαι. **17** Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνη ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. **18** Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχῆσομαι. **19** Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες. **20** Ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. **21** Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν.

Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνη λέγω, τολμῶ κἀγὼ. **22** Ἐβραῖοι εἰσι; Κἀγὼ. Ἰσραηλιταῖ εἰσι; Κἀγὼ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγὼ. **23** Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; Παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ.

Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· **24** ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, **25** τρὶς ἔρραβδίστην, ἅπαξ ἐλιθάστην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· **26** ὁδοιπορίας πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἔθνων, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· **27** ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύ-

τασχηματίζεται σὲ φωτεινὸ ἄγγελο. **15** Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐκπληκτικό, ὅτι καὶ οἱ ὑπηρέτες του μετασχηματίζονται καὶ παρουσιάζονται ὡς ὑπηρέτες τοῦ καλοῦ. Τὸ τέλος τους θὰ εἶναι ἀνάλογο μὲ τὰ ἔργα τους.

16 (Προηγουμένως παρουσίασα τὸν ἑαυτό μου ὡς ἄφρονα). Τώρα λέγω: Νὰ μὴ νομίση κανεὶς, ὅτι εἶμαι ἄφρων. Ἀλλιῶς, ἔστω ὡς ἄφρονα, δεχθῆτε με (ἀκούστε με), γιὰ νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγὼ λίγο. **17** Ὅ,τι θὰ εἰπῶ, δὲν θὰ τὸ εἰπῶ συμφώνως πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ σὰν νὰ εἶμαι ἄφρων σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι τῆς καυχήσεως. **18** Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὸν ἀνθρώπινο καὶ κοσμικὸ τρόπο, θὰ καυχηθῶ καὶ ἐγώ. **19** Ἄλλωστε εὐχαρίστως δέχεσθε (καὶ ἀκούετε) τοὺς ἄφρονες, μολονότι εἶσθε φρόνιμοι. **20** Ναί, δέχεσθε ὅποιον (μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ) σᾶς ὑποδουλώνει τελείως, ὅποιον σᾶς ἐκμεταλλεύεται ἀγρίως, ὅποιον σᾶς συλλαμβάνει στὴν παγίδα του, ὅποιον σᾶς παριστάνει τὸν σπουδαῖο, ὅποιον σᾶς δέρνει κατὰ πρόσωπο. **21** Ντρέπομαι πού τὰ λέγω (ὅτι δέχεσθε εὐχαρίστως τέτοιους ἀνθρώπους), σὰν ἐμεῖς νὰ μειονεκτήσαμε (σὰν ἐμεῖς νὰ φανήκαμε κατώτεροι ἀπ' αὐτούς. Δὲν εἴμεθα κατώτεροι, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀνώτεροι).

Ἐθνικοὶ καὶ θρησκευτικοὶ τίτλοι τοῦ Παύλου

Γιὰ ὅ,τι δὲ κανεὶς καυχᾶται, μὲ ἀφροσύνη τὸ λέγω, καυχῶμαι καὶ ἐγώ. **22** Ἐβραῖοι εἶναι; Καὶ ἐγώ. Ἰσραηλιτῆς εἶναι; Καὶ ἐγώ. Ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ εἶναι; Καὶ ἐγώ. **23** Διάκονοι τοῦ Χριστοῦ εἶναι; Ὅμιλῶ σὰν παράφρων, περισσότερο εἶμαι ἐγώ.

Ἔργα, κίνδυνοι, διωγμοί, ταλαιπωρίες, παθήματα τοῦ Παύλου

Μὲ κόπους περισσότερο, μὲ κτυπήματα ὑπερβολικά, μὲ φυλακίσεις περισσότερο, μὲ κινδύνους θανάτου πολλὰς φορές. **24** Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πέντε φορές μαστιγώθηκα μὲ “τεσσαράκοντα παρὰ μίαν” μαστιγώσεις, **25** τρεῖς φορές ραβδίσθηκα, μιὰ φορά λιθοβολήθηκα, τρεῖς φορές ναυάγησα, ἓνα ἡμερονύκτιο πάλευα στὸ πέλαγος. **26** Μὲ ὁδοιπορίες πολλὰς φορές, μὲ κινδύνους ἀπὸ ποταμούς, μὲ κινδύνους ἀπὸ ληστὰς, μὲ κινδύνους ἀπὸ τὸ γένος μου, μὲ κινδύνους ἀπὸ τοὺς ἔθνικούς, μὲ κινδύνους στὴν πόλι, μὲ κινδύνους στὶς ἐρημίες, μὲ κινδύνους στὴ θάλασσα, μὲ κινδύνους ἀπὸ ψευδαδέλφους. **27** Μὲ κόπο καὶ μὲ μόχθο, μὲ στέρησι τοῦ ὕπνου πολλὰς φορές, μὲ πεῖνα καὶ μὲ δίψα, μὲ στέρησι τοῦ φαγητοῦ πολλὰς φορές, μὲ ψῦχος καὶ μὲ ἔλλειψι ἐπαρκῶν ρούχων.

χει καὶ γυμνότητι· **28** χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; **30** Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. **32** Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, **33** καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

12 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρεи μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. **2** Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. **3** Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· **4** ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. **5** Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. **6** Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμέ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. **8** Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. **9** Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἢ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκη-

28 Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ εἶναι ἢ καθημερινὴ πίεσι τῆς ψυχῆς μου, ἢ ἀγωνία γιὰ ὅλες τις ἐκκλησίες. **29** Ποιὸς ἀσθενεῖ πνευματικῶς καὶ δὲν ἀσθενῶ μαζί του καὶ ἐγώ; Ποιὸς πέφτει πνευματικῶς καὶ δὲν καίομαι ἐγὼ ἀπὸ τῆ θλίψι; **30** Ἐὰν πρέπη νὰ καυχῶμαι, θὰ καυχηθῶ γιὰ τὰ παθήματά μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ δοξασμένος στοὺς αἰῶνες, γνωρίζει, ὅτι δὲν ψεύδομαι. **32** Στὴ Δαμασκὸ ὁ διοικητὴς καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ βασιλέως Ἀρέτα φρουροῦσε τὴν πόλι τῶν Δαμασκηνῶν, θέλοντας νὰ με συλλάβῃ. **33** Καὶ ἀπὸ κάποιου παράθυρο μὲ κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος μέσα σ' ἓνα καλάθι καὶ ξέφυγα τὰ χέρια του.

Ἡ ἀρπαγὴ τοῦ Παύλου ἕως τρίτου οὐρανοῦ καὶ ἡ εἴσοδος στὸν παράδεισο

12 Νὰ καυχῶμαι βεβαίως δὲν μὲ συμφέρεи. Ἐν τούτοις (γιὰ τὴ δική σας ὠφέλεια) θὰ ἔλθω σὲ ὀπτασίες καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. **2** Γνωρίζω ἓνα ἄνθρωπο τοῦ Χριστοῦ. Πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος – εἴτε μὲ τὸ σῶμα, δὲν γνωρίζω, εἴτε χωρὶς τὸ σῶμα, δὲν γνωρίζω, ὁ Θεὸς γνωρίζει – ἀρπάχθηκε ἐπάνω ἕως τὸν τρίτο οὐρανό. **3** Ναὶ γνωρίζω, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος – εἴτε μὲ τὸ σῶμα, εἴτε χωρὶς τὸ σῶμα, δὲν γνωρίζω, ὁ Θεὸς γνωρίζει – **4** ἀρπάχθηκε ἐπάνω στὸν παράδεισο, καὶ ἄκουσε λόγια ποὺ δὲν λέγονται, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸ στὸν ἄνθρωπο νὰ τὰ εἰπῇ. **5** Γι' αὐτὸν θὰ καυχηθῶ, γιὰ δὲ τὸν ἑαυτό μου δὲν θὰ καυχηθῶ, παρὰ μόνον ἐξ αἰτίας τῶν παθημάτων μου. **6** Ἐὰν βεβαίως θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θὰ εἶμαι ἄφρων, διότι θὰ εἰπῶ ἀλήθεια. Ἄλλ' ἀποφεύγω, γιὰ νὰ μὴ σχηματίσῃ κανεὶς γιὰ μένα ἰδέα παραπάνω ἀπ' αὐτό, ποὺ βλέπει σὲ μένα ἢ ἀκούει ἀπὸ μένα.

Ὁ σκόλοψ τοῦ Παύλου

7 Καὶ λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ πλήθους τῶν ἀποκαλύψεων γιὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύωμαι μοῦ δόθηκε ἀγκάθι στὸ σῶμα, ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, γιὰ νὰ μὲ κτυπᾷ, γιὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύωμαι. **8** Γι' αὐτὸ τρεῖς φορὲς παρακάλεσα τὸν Κύριο, γιὰ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ μένα, **9** ἀλλὰ μοῦ εἶπε: «Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου. Διότι ἡ δύναμίς μου ἀποδεικνύεται τελεία σὲ κατάστασι ἀδυναμίας». Γι' αὐτὸ μᾶλλον θὰ καυχηθῶ μὲ πολὺ μεγάλη εὐχαρίστησι γιὰ τὶς καταστάσεις ἀδυναμίας, στίς ὁποῖες λόγῳ τῶν δοκιμασιῶν περιέρχομαι, γιὰ νὰ κατοικῇ σὲ μένα ἡ δύναμις τοῦ Χρι-

νώση ἐπ' ἐμέ ἢ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. **10** Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος! Ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. **12** Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι. **13** Τί γὰρ ἐστὶν ὁ ἠττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην!

14 Ἴδου τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν. Οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. **15** Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἤττον ἀγαπῶμαι. **16** Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς, ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. **17** Μή τινα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; **18** Παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. Τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. **20** Φοβοῦμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω εὔρω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μήπως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις,

στοῦ. **10** Γι' αὐτὸ στέργω σὲ καταστάσεις ἀδυναμίας· σὲ κακοπάθειες, σὲ θλίψεις¹, σὲ διωγμούς, σὲ δυσχέρειες. Πράγματι, ὅταν περιέρχωμαι σὲ καταστάσεις ἀδυναμίας, τότε εἶμαι δυνατός.

Ἡ ἀνιδιοτελής ἀγάπη τοῦ Παύλου γιὰ τοὺς Κορινθίους

11 Ἔγινα ἄφρων καυχώμενος! Ἔσεῖς μὲ ἀναγκάσατε. Ἔσεῖς βεβαίως ἔπρεπε νὰ μὲ συσταίνετε. Διότι καθόλου δὲν ὑστέρησα ἀπὸ τοὺς ἐξαιρετικὰ μεγάλους ἀποστόλους, ἂν καὶ δὲν εἶμαι τίποτε. **12** Τὰ πράγματα βεβαίως, πὺ ἀποδεικνύουν, ὅτι εἶμαι ἀπόστολος, ἔγινα σὲ σᾶς μὲ τὸ νὰ ὑπομείνω κάθε δοκιμασία, ἐπίσης μὲ θαύματα, πὺ ἀποδεικνύουν τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως, καὶ εἶναι καταπληκτικά, καὶ τελοῦνται μὲ ὑπερφυσικὴ δύναμι. **13** Ποιὰ δὲ οἰκονομικὴ μείωσι ὑποστήκατε περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐκκλησίες, παρὰ μόνον ὅτι ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπιβάρυνα; Συγχωρήσετέ μου αὐτὴ τὴν ἀδικία!

14 Ἴδου γιὰ τρίτη φορὰ εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἔλθω σὲ σᾶς, καὶ δὲν θὰ σᾶς ἐπιβαρύνω. Διότι δὲν ζητῶ τὰ ἀγαθὰ σας, ἀλλὰ σᾶς τοὺς ἰδίους. Ἄλλωστε δὲν ὀφείλουν τὰ τέκνα νὰ μαζεύουν ἀγαθὰ γιὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς γιὰ τὰ τέκνα. **15** Ἐγὼ δὲ μὲ ὅλη μου τὴν εὐχαρίστησι θὰ δαπανήσω, ἀλλὰ καὶ θὰ δαπανηθῶ ὁ ἴδιος ὀλόκληρος χάριν τῶν ψυχῶν σας, ἂν καὶ ἐγὼ μὲν σᾶς ἀγαπῶ περισσότερο, ἐσεῖς δὲ μὲ ἀγαπᾶτε ὀλιγώτερο. **16** Ἄλλ' ἔστω, ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν σᾶς ἐπιβάρυνα, ἀλλ' εἶμαι πανοῦργος καὶ σᾶς ἔπιασα μὲ δόλο. **17** Μήπως μὲ κάποιον ἀπ' αὐτούς, πὺ σᾶς ἔστειλα, σᾶς ἐκμεταλλεύθηκα; **18** Παρακάλεσα τὸν Τίτο (νὰ ἔλθῃ σὲ σᾶς) καὶ μαζί του ἔστειλα τὸν ἀδελφό. Μήπως σᾶς ἐκμεταλλεύθηκα ὁ Τίτος; Δὲν βαδίσσαμε μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα; Δὲν βαδίσαμε στὰ αὐτὰ ἴχνη;

Φόβοι τοῦ Παύλου γιὰ τοὺς Κορινθίους

19 Νομίζετε τώρα, ὅτι ἀπολογούμεθα σὲ σᾶς; (Ὅχι!). Ὅμιλοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅπως ἀρμόζει σ' ἀνθρώπους τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅλα, ἀγαπητοί, τὰ κάνουμε γιὰ τὴ δικὴ σας οἰκοδομῆ. **20** Φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὅταν ἔλθω, δὲν σᾶς βρῶ ὅπως σᾶς θέλω, καὶ σεῖς δὲν μὲ βρῆτε ὅπως μὲ θέλετε. Φοβοῦμαι μήπως θὰ ὑπάρχουν ἐριδες, ἐμπάθειες, θυμοί, προκλήσεις, καταλαλιές, ψιθυρισμοί, ἐγωισμοί, ἀναστατώσεις.

1. Ἦ, στερήσεις

ἀκαταστασίαι, **21** μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσει ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενήθσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔπραξαν.

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. **2** Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι, ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι, **3** ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. **4** Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν, εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε; **6** Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι. **7** Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. **8** Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. **9** Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε. Τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. **10** Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **12** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Φοβοῦμαι μήπως, ὅταν ἔλθω, μὲ ταπεινώσει πάλιν ὁ Θεός μου ἐξ αἰτίας σας καὶ πενήθσω γιὰ πολλοὺς ἀπ' αὐτούς, ποὺ ἀμάρτησαν προηγουμένως (πρὸ τοῦ νέου ταξιδιοῦ μου) καὶ δὲν μετανόησαν γιὰ τὴν ἀκαθαρσία καὶ τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν ἀσελγεία, ποὺ διέπραξαν.

Αὐστηρὲς προειδοποιήσεις

13 Αὐτὴ εἶναι ἡ τρίτη φορά, ποὺ θὰ ἔλθω σὲ σᾶς. Ἀπὸ τὸ στόμα δύο μαρτύρων ἢ τριῶν θὰ βεβαιωθῇ κάθε πρᾶγμα. **2** Προεῖπα, ὅταν ἦμουν παρὼν τῇ δευτέρῃ φορά, καὶ προλέγω τώρα, ποὺ εἶμαι ἀπὼν, γράφοντας σ' ἐκείνους, ποὺ ἀμάρτησαν προηγουμένως (πρὸ τοῦ δευτέρου ταξιδιοῦ), καὶ σ' ὅλους τοὺς ἄλλους (ποὺ ἀμάρτησαν κατόπιν), ὅτι, ὅταν ἔλθω πάλιν, δὲν θὰ σᾶς λυπηθῶ, **3** ἀφοῦ ζητεῖτε ἀπόδειξι τοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς ὁμιλεῖ διὰ μέσου ἐμοῦ. Αὐτὸς ἀπέναντί σας δὲν εἶναι ἀδύνατος, ἀλλὰ δυνατός. **4** Διότι, καὶ ἂν σταυρώθηκε λόγω τῆς ἀσθενοῦς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὅμως ζῆ λόγω τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐμεῖς δὲ ἀσθενοῦμε μαζί του ὑποφέροντας παθήματα, ἀλλὰ μὲ τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ θὰ ζοῦμε μαζί του γιὰ νὰ σᾶς ὑπηρετοῦμε.

5 Τοὺς ἑαυτοὺς σας νὰ ἐξετάζετε, γιὰ νὰ ἰδῆτε ἐὰν εἴσθε στὴν πίστι, τοὺς ἑαυτοὺς σας νὰ ἐρευνᾶτε. Ἡ μήπως δὲν καταλαβαίνετε γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς σας, ὅτι τότε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι μέσα σας, ἐὰν δὲν εἴσθε ἀνάξιοι; **6** Ἐλπίζω δὲ νὰ καταλάβετε, ὅτι ἐμεῖς δὲν εἴμεθα ἀνάξιοι. **7** Καὶ εὐχομαι στὸ Θεὸ νὰ μὴ κάνετε κανένα κακό. Νὰ μὴ φανοῦμε ἐμεῖς ἄξιοι (ὡς ἔχοντες τὴ δύναμι νὰ τιμωροῦμε παρεκτροπές), ἀλλὰ νὰ κάνετε σεῖς τὸ καλό, καὶ ἐμεῖς ἄς φανοῦμε ἀνάξιοι (ἀφοῦ τότε δὲν θὰ ἐκδηλώνουμε τιμωρητικὴ δύναμι). **8** Διότι δὲν ἔχουμε καμμία ἐξουσία ἐναντίον τοῦ καλοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καλοῦ. **9** Χαίρομε δέ, ὅταν ἐμεῖς φαινόμεθα ἀσθενεῖς (ἐπειδὴ δὲν χρησιμοποιοῦμε τιμωρητικὴ δύναμι), ἀλλὰ σεῖς εἴσθε δυνατοὶ (πνευματικῶς). Αὐτὸ δὲ καὶ εὐχόμεθα, νὰ εἴσθε δυνατοὶ (πνευματικῶς). **10** Γι' αὐτὸ ἀπουσιάζοντας σᾶς γράφω αὐτά, γιὰ νὰ μὴ χρησιμοποιήσω αὐστηρότητα, ὅταν θὰ εἶμαι παρὼν, συμφώνως πρὸς τὴν ἐξουσία, ποὺ μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος γιὰ νὰ οἰκοδομῶ καὶ ὄχι γιὰ νὰ γκρεμίζω.

Χαιρετισμοὶ

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, ἐνδυναμώνεσθε, ἐνισχύεσθε, ἔχετε τὸ αὐτὸ φρόνημα, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζί σας. **12** Χαιρετισθῆτε μεταξύ σας μὲ ἅγιο φίλημα. Σᾶς στέλνουν χαιρετισμοὺς ὅλοι οἱ ἅγιοι (οἱ πιστοί).

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ (Πατρός), καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.